

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **Z. R.**, zastoupena pro toto řízení opatrovnici Z. V., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2005, č. j. 48 Az 12/2005 – 57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze výše označeným rozsudkem zamítl žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2005, č. j. OAM-186/LE-01-05, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný nepochybil, když žádost žalobkyně zamítl jako zjevně nedůvodnou, neboť v řízení bylo dostatečně objasněno, že žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být v zemi původu vystavena pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a navrhovala, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Praze a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně žádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 s. ř. s., o nařízení veřejného projednání věci, o osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 30 s odvoláním na § 138 o. s. ř., o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a též o přibrání tlumočníka jazyka ukrajinského.

Za účelem možnosti posouzení předpokladů stěžovatelky pro osvobození od soudních poplatků a tím i pro možnost ustanovení zástupce z řad advokátů pro toto řízení, zaslal

krajský soud stěžovatelce na jí uvedenou adresu výzvu spolu s formulářem „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ s tím, aby je vyplnila a zaslala podepsanému soudu zpět ve lhůtě 15-ti dnů o doručení výzvy. Stěžovatelku rovněž poučil, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude její žádost o ustanovení zástupce zamítnuta.

Usnesením ze dne 22. 11. 2005, č. j. 48 Az 12/2005 – 69, krajský soud návrh žalobkyně na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl s odůvodněním, že výzva soudu k doložení osobních a majetkových poměrů stěžovatelky, která jí byla doručována na adresu uvedenou v kasační stížnosti, byla poštou vrácena zpět s poznámkou, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Z databáze Ministerstva vnitra (ze dne 22. 11. 2005) bylo přitom zjištěno, že stěžovatelka byla naposledy hlášena k pobytu na adrese P. s. P. – P., Z. u R., odkud odešla dne 9. 11. 2005 a její další pobyt není znám. Vinou stěžovatelky tak nebylo doloženo, zda splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce soudem ve smyslu § 35 odst. 7 s. ř. s. Krajský soud současně vyzval stěžovatelku, ale ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení doplnila kasační stížnost údajem o zvoleném právním zástupci a předložila plnou moc jemu udělenou. Usnesením bylo soudem doručováno na stěžovatelkou uvedenou adresu P.10, N. P. 467, pošta však vrátila písemnost opět s poznámkou, že adresát je na uvedené adrese neznámý.

Žalovaný v písemném vyjádření ke kasační stížnosti navrhoval, aby byla odmítnuta, neboť jde o kasační stížnost nepřipustnou ve smyslu ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s., když se opírá o stěžovatelkou nově uváděný důvod (s politickým podtextem), který stěžovatelka neuplatnila v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohla. Současně uvedl, že neshledává potřebným z tohoto důvodu zabývat se požadavkem stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Městský soud v Praze poté předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s předkládací zprávou, že stěžovatelka není v řízení zastoupena advokátem, přičemž tento nedostatek se přes výzvu soudu nepodařilo odstranit pro nečinnost stěžovatelky, která je toho času neznámého pobytu.

Přípisem ze dne 9. 2. 2006 byl spis vrácen Městskému soudu v Praze Nejvyšším správním soudem za účelem ustanovení opatrovníka stěžovatelce, jakožto osobě neznámého pobytu.

Usnesením ze dne 28. 2. 2005, č. j. 48 Az 12/2005 – 78, krajský soud ustanovil stěžovatelce opatrovníkem podle § 29 odst. 3 o. ř. s. (použitého pro toto řízení podle § 64 s. ř. s.), paní Z. V., administrativní pracovníci Krajského soudu v Praze. Té doručil výzvu k doložení předpokladů stěžovatelky pro osvobození od soudních poplatků a poté, co nebylo na tuto výzvu reagováno, uvedený soud usnesením ze dne 6. 4. 2006, č. j. 48 Az 12/2005 – 83, opět návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti napadenému rozsudku zamítl. Současně ji poučil, že v řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem (jak byla stěžovatelka upozorněna již v předchozím usnesení ze dne 22. 11. 2005 a vyzvána k doplnění kasační stížnosti údajem o zvoleném právním zástupci a předložení plné moci jemu udělené s tím, že nebude-li této výzvě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta). Protože usnesení Krajského soudu v Praze zůstalo ze strany stěžovatelky (ustanovené opatrovnice) bez odezvy, byl spis po uplynutí stanovené lhůty předložen opět Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V posuzované věci vystupuje stěžovatelka v řízení před správním orgánem i v přezkumném řízení soudním jako osoba bez zákonem předepsaného právnického vzdělání, a proto musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Ostatně sama o toto zastoupení požádala. Protože však neodstranila nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložila plnou moc, osvědčující zastoupení advokátem, a pro uvedený nedostatek podmínky řízení, nelze v řízení pokračovat, musel Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítnout, aniž by se dále mohl zabývat nedostatkem jiných náležitostí kasační stížnosti (§ 106 s. ř. s.). Přitom nutno uvést, že stěžovatelka byla výslovně upozorněna na následek neodstranění tohoto nedostatku v usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2005, č. j. 48 Az 12/2005 – 69.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu